# SIRRA ERENLERİN
## Mısraları Arasında

Kim bildi ef'âlini
Anda gördü zatını

Ol bildi sıfâtını
Sen seni bil, sen seni!

Bayram özünü bildi
Bulan ol kendi oldu,

Bileni anda buldu,
Sen seni bil, sen seni!

Anı gören zâtındır
Sen seni bil, sen seni!

Nura müstağrak oldu,
Sen seni bil, sen seni!

Can içre ara canı,
Sen seni bil, sen seni!

Görünen sıfâtındır,
Gâyri ne hâcetindir?

Kim ki hayrete vardı,
Tevhîdi zâtı buldu;

Bilmek istersen seni
Geç canından bul anı;

HACI BAYRAM VELİ

Bahri vahdettir, özün, dil gevheri yekdanesi;
Şem'i imkandır ruhun, canım anın pervanesi.

Nuri hüsnün pertevine alem oldu cilvegah;
Zeyn oluptur anın ile mescidü meyhanesi...

Suretinde biz ki hakkın suretin gördük iyan,
Men' idemez bizi haktan zahidin efsanesi!

Ehli aşkın gözüne yeksan görünür daima
Ma2beti abid ile hem rahibin büthanesi..

Kevseri la'li lebin nuş etmeyen Hızr ise ger
Abı hayvan içse dahi gelmez anın kanesi.

Sırrı ekber sahibidir sırrı meyhanem benim;
Her taraftan cezbeder aşıkları humıhanesi..

Varlığın derdine sofi; ister isen ger ilaç,
Kati nafidir sana sakimizin peymanesi!

Sat hezaran canım olsa cümlesi sana feda;
Sen yetersin can bana ey canımın cananesi!

ÇELEBİ ŞEYH İSMAİL İ MAŞUKİ

* * *

Senin hüsnündür ey dilber, bu aşk ehlin eden hayran,
Senin Aşkın şarabıdır  ciğerleri eden büryan!

Mezahirde kamu yüzden cemalindir salan pertev,
Olur aşık kamu eşya, anınçün hüsnüne hayran.

Senin zatındürür mescut, ana cümle eder secde,
Mesacitte eğer aşık, kilisada eğer rühban.

Senin aşhındürür  ancak bu alemde eden cilve;
Gehi aşık, gehi ma' şuk, gehi ayık, gehi sekran!

Ne surette zuhur etsen seni arif bilür şeksiz,
Melaik sureti olsun ve ger perri ve ger insan!

Veli insan gibi mazhar olimaz zatına hergiz
Ki anı suretin üzre çü halkettin edüp ihsan.

Veli insan gerek kamil ki ola sana ayine;
Değildir sureti insan, ola hem sireti hayvan!

Hakikat ehline vechin iyan ender iyan oldu;
Cemalin çeşmi münkirden ne gam ettin ise pinhan!

Şu dil kim duymıya aşkın, şu göz kim görmiye veçhin:
Biri sengü biri a'ma buna natıkdürür kur'an..

Tutuptur kuyi gerdunu seraser nalei uşşak,
Çıkuptur kullei çerha feganü nalei mestan!

Senin derdindürür derman bu aşk ehlin belasına,
İlac etmez ana hergiz tabib olsa eğer Lokman!

İçenler camı aşkından geçerler kendü varından
Kim içerse bu şerbetten anın işi olur asan..

ŞARBAN AHMET

Kalbin Allah olduğiçün suretin Rahmandır;
Kim Mükevvin ismin ey meh, haliki ekvandır.

Surete nispet mugayir  görünür eşya kamu,
Lakin ol ma'ni yüzünden cümlesi bir candır..

Ayni Hak oldu vücudum, kaçma ey Hak sureti;
Hak ile Hak olagör , gel vehmi ko, Şeytandır..

Nuş kıldı çünki ruhum şol şarabı aşkını
Mest olup yitürdü kendin, baki ol sultandır.

Kim ki aşk ile vücudun bildi vü buldu bu gün
Kendü kendözün yitürmedi ; ulu sultandır.

ŞARBAN AHMET

Eyle ilmullah ile Hakka niyaz,
İlm ile ta ki sana keşf ola raz..

ŞARBAN AHMET

Ey talip olan aşık seyretmeye cananı
Dikkatla temaşa kıl her gördüğün insanı!

Ayinei insani bil sureti Rahmandır,
Bu ayineye gel bak; gör anda o sultan!

Surette görünmez can ger derse münafıklar;
Sen cana nazar kılsun görmek dileyen anı!

Mahbub Temaşasın men'eyler imiş münkir;
Kör güzlerinin yoktur nuru, göremez anı!

Sen nuri dilaradan göz yumsa nola zahit?
Huffaş gözü görmez hurşidi dirahşanı!

Ben hatemi la'linden bir zerre haber bulsam
Bir habbeye almazdım sat mülki Süleymanı..

Esrar sözün "Ahmet" keşfeyleme nidana;
Hayvana mahal görme serçeşmei hayvanı!

ŞARBAN AHMET

Görmeyen can Yusüfun ken'anı bilmez kandedir!
Öz vücudu mısrının sultanı bilmez kandedir!

Cehdedüp tavrı beşerden çıkmayan talip bu gün;
Kaldın isyan içre ol nisyanı bilmez kandedir!

Cismü canın sırrını fehmetmiyen avareler
Gerçi aşıktır veli cananı bilmez kandedir!

İçmeyen vuslet şarabın yar elinden dembedem
Benzer ol mahiye kim ummanı bilmez kandedir!

Sırrı canı bilmeyip seyreyliyen sergeşteler
Devreder dervan ile dervanı bilmez kandedir!

Mübtelayı aşk olup cananesini bilmeyen
Derd ile dermandadır dermanı bilmez kandedir!

Can kulağile işit " Ahmet " muhammed nutkudür:
Kendi nefsin bilmeyen Rahmanı bilmez kandedir!

ŞARBAN AHMET

* * *

Noldu bu gön lüm, noldu bu gönlüm?
Derdü gamile doldu bu gönlüm.
Yandı bu gönlüm, yandı bu gönlüm;
Derdine derman buldu bu gönlüm;

Yan ey gönül yan, yan ey gönül yan;
Yanmadan oldu derdine derman;
Pervane gibi, pervane gibi
Şem'ine aşkın yandı bu gönlüm!

Gerçi ki yandı, gerçeğe yandı,
Rengine aşkın cümle boyandı.
Kendude buldu, kendude buldu,
Maksudunu hoş buldu bu gönlüm.

Sevadı azam, sevadı azam;
Belki olubtur Arşı muazzam,
Meskeni canan, meskeni canan.
Olsa acep mi şimdi bu gönlüm?

Seyri billahtır, seyri billahtır;
Fenafillâhtır, limeAllahtır;
Ayinesinde, ayinesinde
Girdi sivayı buldu bu gönlüm;

El fakru Fahri, el Fakru  Fahri;
Dimedi mi  ol alemler fahri?
Fahrini zikrin, fahrini zikrin.
Mahvü fenada buldu bu gönlüm.

Bayrami imdi, Bayrami imdi
Bayram edersin yar ile şimdi !
Hamdü senada, hamdü senada.
Bayram edüptür yar ile gönlüm.

HACI BAYRAM VELİ

Aşikardır  Zat-ı Hak
görmeyi bir dilesen!..

"BEN"liğidir var olan,
adını silebilsen!..

Düşünürsün ki varsın,
oysa bu varsayımın...

Zat-ı Hak'tır varlığın,
"NEFS"ini görebilsen!..

**AHMED HULÛSİ**

* * *

Bahr-i vahdet kaplamıştır kaffe-i mahluka bak
**BİR**liği görmek dilersen cümle-i mevcuda bak...

**İnd- Sani'de bütün mahluk TEK bir NOKTAdır**
**Kainatın cümlesi bu, NOKTA da bir NÜKTEdir.**

**NOKTA**dan **AŞK** zav-ı şems -asa edüp kendin ayan
Maksad-i tekvin-i alem, **AŞK** imiş oldu beyan

Aşkıdır insana, kamil namını tevcih eden
Aşkıdır insanı, terk-i cennete teşvik eden

Aşkıdır rüsva eden nefsin tekebbür tavrını
Aşkıdır ihsan eden ummman-ı feyzin gavrını

Ehl-i aşkın gam-küsari bil ki çeşmi yaşıdır
Bu sebepten aşıkın, gam muhterem yoldaşıdır

Hasret-i maşuk, **Ken'an** aşıkı giryan eden
Firkat-i canandır ancak kalbleri suzan eden

**KENAN RİFAİ**

Sana insan, zaman, kainat aşık
**BİR**sin, büyüksün ulu Subhan
Seni tavsife lisan değil layık
Cümle **SEN**sin, **Zat**'ın kamilde pinhan

Bülbül öter, dağlar inler, su çağlar,
Aşk hayran, aşık giryan, mazlum ağlar
Güler maşuk, aşık hem yanar parlar
Cümlenin hali **SEN**den, ulu Rahman.

İns-ü can cümle mevcut, bir alettir,
İşleyen **SEN**sin, bunlar bir ayettir,
**Görünen SIFATINdan ibarettir**,
Ayinen her şey, inkara yok imkan

Bilen, hem söyleyen, hem işleyen
**SEN**sin el-**Hak,** cümleden **BİR** görünen
Ken'an'da da daim, Allah var, diyen
SENsin Allah, sensin ancak bi-güman

**KENAN RİFAİ**

* * *

Ey mir'at-ı mücella, ben, "**SEN**" imişsin;
SEN'in kendin seyrettiğin yer hep ben imişsin!

Kesret ile vahdet dediğim hep**SEN** imişsin,
Sanırken beni, ben, meğer hep **SEN** imişsin!

Tam kendimden kendime yol buldum derken,
Uruc eden, Mi'racda erilen **Zat** hep **SEN** imişsin!

**MÜBECCEL SÖNMEZ**

* * *

Çok basite indirip, en zoru sordun!..
Hangi müşkül olsa üstünde durdun..
Gönül saatlerini hep "**BİR**" e kurdun;
Fikir oklarıyla hedefi buldun!..

**CAMİ**'de "**saf**" olup, namaza durduk...
İmamımız **SEN** oldun, Cuma'yı kıldık...
Eğilip "dal" olduk, haddimiz bildik;
"**MİM**" harfi gereği secdeyi bulduk!.

Öğretip gösterdin, ne varsa **Biz**de..
Gözde ayrı olsak da hep "**BİR**"iz "**öz**"de
Duam, bu bilgiler kalmasın sözde;
**Aşk** ile diyelim "**öz**"deyiz "**öz**"de!..

**AYŞEGÜL KAYTAZ**

* * *

Aşk imamdır bize, gönül cemaat,
Kıblemiz dost yüzü, daimdir salat

Gönül secde kılur **DOST** mihrabında
Yüzün yere vurup kılur münacaat

Beş namaz tertibi bir vakkte geldi
Beş bölük oluben kim kıla taat

Şeriat der sakın şartı bırakma
Şart ol kişiye kim ede hıyanet

Doğruluk bekleyen dost eşiğinde
Gümansız ol bulur ilahi devlet

Bir kimse dinine hilaf demeziz
Din tamam olucak doğdr muhabbet

**DOST** yüzün görücek şirk yağmalandı
Onun için kapıda kaldı şeriat

Yunus öyle esirdir DOST eşiğinde
Diyeler, kurtulmaya ezel -ebed

**YUNUS EMRE**

Sensin bize bizden yakın, görünmezsin hicap nedir...
Çün aybı yok görklü yüzün, üzerinde nikab nedir?..

Sen eyittin Ey Padişah," Yehdillahu limen yeşa"...
Şerikin yok haşa, suçlu kimdir, ikab nedir?..

Rahimdürür senin adın, Rahimliğin bize dedin,
Mürşidlerin müjdeledi, "la taknatu" hitab nedir?

Kani bu mülkün sultanı, bu ten ise, kani canı,
Bu göz görmek diler anı, bu mebdeü mead nedir

Yunus bu göz anı görmez, görenler hod haber vermez
Bu menzile akıl ermez, bu koyduğun SERAP neddir?

**YUNUS EMRE**

İlim, ilim bilmektir; ilim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin, ya nice okumaktır!..

İlim okumadan murad, kişi Hak'kı bilmektir
Çün okuyup bilmezsin, ha bir kuru emektir

Okudum bildim deme, çok taat kıldım deme;
Eğer Hak'kı bilmezsen, bu kuru laf etmektir!..

Yirmi sekiz hece, okursun uçtan uca!
Sen "elif"dersin hoca, manası ne demektir?

Yunus Emre der, hoca, gerekse ver yüzümce
Cümlesinin yekreği, BİR gönül'e girmektir!..

**YUNUS EMRE**

Gerçek aşık oldun ise, cihan nakşi nendir senin?.
**DOST** aynasın baktın ise, suret nakşı nendir senin?.

Humhane ile puthane, mescit olmuş gerçek cane;
Gel işin verme ziyane, yalancılık nendir senin?

Sen,senliğin terkin urgil, gel o dine gönül vergil;
Yele ver menzile ergil, geri kalan nendir senin?..

Yeyip, yedir gel fakire, eksilirse Allah vere,
Bir gün tenin yere gire, arta kalan nendir senin?..

Gör göç yolundan kamusun, terket bu dünya kaygısın,
Kogil bu fani sevgisin, aşık olan nendir senin?..

Gel gidelim dosttan yana nedi,r cevabın çün bana,
Ne seversin bu dünyayı, söyle cihan nendir senin?..

Yunus Al aşk badesinden, kat'i iksir olmuş gibi
Bir hod iken erdin Hak'ka, ayrık olmak nendir senin

**YUNUS EMRE**

Canlar CAN'ını buldum, bu canım yağma olsun.
Assı ziyandan geçtim, bu dükkanım yağma olsun!..

Ben, benliğimden geçtim, gözüm hicabın açtım,
**DOST** vaslına eriştim, gümanım yağma olsun.

Taalluktan üzüştüm, ol **DOST**'tan yana uçtum
Aşk divanına düştüm, divanım yağma olsun!..

**İKİLİKTEN** usandım, BİR'lik hanına kandım,
Derdi şarabın içtim,dermanım yağma olsun!..

Varlık, çün sefer kıldı, **DOST** ondan bize geldi,
Viran gönül **NUR** oldu, cihanım yağma olsun!..

Geçtüm bitmez sağınçtan, usandım yazu kıştan,
Bostanlar başın buldum, bostanım yağma olsun!..

Yunus ne hoş demişsin, balu şeker yemişsin,
Ballar balını buldum, kovanım yağma olsun!..

**YUNUS EMRE**

**Hakikat** bir denizdir, **şeriat** onda gemi,
Çokları gemiden çıkıp, denize dalmadılar!..

Hakikat erenlerin şer ile bilmediler;
Hakikat diriliğine çün riya demediler!..

Çoklar gelmiş kapıya, **şeriat** tutmuş durur;
İçeriye giripte ne vardır bilmediler!..

Dört kitabı şerh eden, hakikatte asidir;
Zira tefsir okuyup, manasını bilmediler!..

Şeriat oğlanları, bahsedip dava kılur;
Hakikat erenleri, davaya girmediler!..

**Ödünü sıdır**, eğer bu yola girdin ise,
**Ödünü sıdırmayan**, bu yola gelmediler.

Yunus nefsin öldür, bu yola geldin ise;
Nefsin öldürmeyen, bu demi bulmadılar.

**YUNUS EMRE**

İster idim Allah'ı ,buldum ise ne oldu?..
Ağlar idim dünü gün, güldüm ise ne oldu?..

Erenler meclisinde, ben bir pare gül idim,
Açıldım, ele geldim, soldum ise ne oldu?..

Danışmentle alimin, medresede bulduğun,
Ben harabat içinde buldum ise ne oldu?..

Erenler meydanında yuvarlanır top idim,
Padişah çevganında kaldım ise ne oldu?..

İşit Yunus'u işit, yine derviş oldu o,
Erenler manasına daldım ise ne oldu?..

**YUNUS EMRE**

Yanmayınca **AŞK** od'una, kimse canan mı bulur.
**Varlığından geçmeyince,** gizli pinhan mı bulur!..

Gece-gündüz gözyaşıyla zaru giryan olmayınca
Bahri aşka dalmayınca, dürrü mercan mı bulur!..

"Len tenalü birre hatta tünfiku" dedi Huda
Sevdiğinden geçmeyince kişi, sultan mı bulur!..

Kaali kıylden geçmeyince, kimse hale ermedi
Yırtmadan **BENLİK hicabın**, kimse irfan mı bulur.

Bu tarikat potasından, sızuban kal olmayan,
Ta'nı zulmette kalanlar Nur'u Yezdan mı bulur?..

Bırakıp davayı Yunus, aşıka mana gerek
Başını top etmeyenler yolda, meydan mı bulur?

**YUNUS EMRE**

Seversem ben seni candan içeri
Yolum geçmez bu erkandan içeri

Nereye bakarsam dopdolusun
Seni kanda koyam ben içeri

O bir dilber durur yoktur nişanı
Nişan olurmu nişandan içeri

Beni bende demem, bende değilem,
BirBEN vardır bende benden içeri!..

Tecelliden nasip erdi kimine
Kiminin kamusudur bundan içeri

Kime didar gününden şu'le değse
Anın şulesi var günden içeri!..

Şerat tarikat yoldur varana
Hakikat, meyvesi, andan içeri!..

Süleyman kuş dilin bilir derler
Süleyman var Süleymandan içeri

Unuttum din diyanet kaldı benden
Bu ne mezhep durur, dinden içeri

Dinin terk edenin küfürdür işi,
Bu ne küfürdür, imandan içeri...

Miskin Yunus gözü tuş oldu sana
Kapında bir kuldur, Sultandan içeri

**YUNUS EMRE**

Şeriatın gemidir, Hakikat deryasıdır
Hakikatın kafiri, şeriatın evliyasıdır

**YUNUS EMRE**

Behey kardaş Hakk'ı bulam mı dersin,
Hakk'a yarar amel işlemeyince

**Tarikat sırrına varam mı dersin,**
**Kamil mürşid sana söylemeyince.**

Özenirsen gardaş, tavhide özen.
Taevhiddir nefsinin kal'asın bozan

**Hiç kendi kendine kaynarmı kazan**
**Çevre yanın ateş eylemeyince.**

Değme kişi gönül evin düzemez
Hakk'ın takdirini kimse bozamaz.

Tarikat ummandır dalıp yüzemez,
Aşkın deryasını boylamayınca.

**Aşkım galip geldi yüreğim harlar**
**Aşık olan ar-ı namusu neyler**

Behey Yunus sana söyleme derler
**Ya ben öleyimmi söylemeyince.**

**YUNUS EMRE**

Bir kez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil.
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil.

Yol oldur ki doğru vara,
Göz oldur ki Hakk'ı göre
Er oldur alçakta dura,
Yüceden bakan göz değil.

**YUNUS EMRE**

Bana namaz kılmaz diyen, ben kılarım namazımı
Kılar isem kılmaz isem Allah bilir niyazımı
Hak'tan artık kimse bilmez, kafir müslüm kimdir
Ben kılarım namazımı, Hak geçirirse nazımı

**YUNUS EMRE**

Dervişlik olaydı tac ile hırka
Biz dahi alırdık otuza kırka

**YUNUS EMRE**

Ete kemiğe büründüm
Yunus diye göründün

**YUNUS EMRE**

Aşık kendiliğinden kıyar mı bu tatlı cana
**Hele ben dost yoluna cana kıyarım kime ne,**
**Can verir aşık olurum, aşk ile Dost bulurum,**
Mansur gibi Hak yoluna, berdar olurum kime ne.

**Oruç, Namaz, haccu zekat, zühd ü taat kadru berat**
**Ben bunların hepsini aşka veririm kime ne,**
İsterim aşta pişesin, fikrederim endişedesin,
**Ben burda namus şişesin taşa çalarım kime ne.**

**Ar u namus verdim yele, melametlik aldım ele**
**Aşk i,le girdim ben yola, ben giderim kime ne**
Aşıkım diyen canların, nişanı vardır onların,
**Giyib melamet hırkasın, aşık olurum kime ne?**

**YUNUS EMRE**

Zahidliği sanır idim hoş hüner amma.
Aşk gibi hüner yok imiş insana münasip!..

Yağmalasa hep varımı aşk, zerre komasa
Ansız olamaz çün kişi, irfana münasip

Zikreyle heman leylü nehar durma çalış ki

DOST vaslı olur zakir-i hayrana münasip

Kuddusi'ye derler ki, niçin uzlet edersin;
Oldur ki firar aşıkı canana münasip.

**AHMED KUDDUSİ**

Sen, **sende gözet Hakk'ı** heman gezme yabanda
**Kendinde** iken, sen onu **gayride** ararsın...

Na ehle sakın derdini bildirme hazer kıl,
Pes şişei esrarını destinle kılarsın.

Divane gönül kadrini var söylece bil kim
Kuddusi'i sedef, sen anın içindeki dürsün!

**AHMED KUDDUSİ**

Süluk ahvalini salik, yola gidip gelenden sor,
Eğer dalgıç olam dersen, bu deryaya dalandan sor!..

Tarikat sırrını sorma muheddisten, müderristen;
Hakikat ilmini dersi Huda sından alana sor!..

Bilmez ehli zahir, ehli batın bildiğin zinhar;
Sorar isen anı ayn-el yakın Hakk'ı bilenden sor!..

Bu bir ilmi ledunni kim, bilen dimez diyen bilmez,
Bilur arif bu ilmi kim, yürü anı menenden sor!..

Bu Kuddusi'leyin cahil müdai çokturur zira,
Visalin tarzını, mürşid olup, vasıl olandan sor.

**AHMED KUDDUSİ**

Hak ilminde bu alem, bir nüsha imiş ancak;
Ol nüshada bu adem, bir nokta imiş ancak!..

Ol noktada gizlidir nice nice bin derya;
Bu alem o deryadan bir katre imiş ancak!..

Ademliğini her kim bulduysa odur Adem,
Yoksa görünen suret bir gölge imiş ancak!..

Kim ol deme buldu yol, vasletti Niyazi ol;
Naci denilen fırka, bu zümre imiş ancak;

**NİYAZİ MISRİ**

Derman aradım derdime, derdim bana derman imiş,
Bürhan aradım aslıma, aslım banma bürhan imiş!..

Sağı solu gözler idim, **DOST** yüzün görsem deyu,

Ben taşrada arar idim, ol can içinde **CAN** imiş!..

Öyle sanırdım, ayrıyem; **DOST** ayrıdır, ben gayrıyem
Benden görüp işiteni, bildim ol canan imiş!..

Savm-u salat hac ile sanma biter zahid işin,
**İNSAN-I KAMİL** olmaya, lazım olan **İRFAN** imiş...

Mürşid gerektir bildire, **Hak**'kı sana hakk-el yakın
Mürşidi olmayanların bildikleri güman imiş

Her mürşide dil verme kim yolunu sarpa uğratır
Mürşidi, kamil olanın yolu gayet asan imiş.

İşit **Niyazi**'nin sözün, bir nesne örtmez **Hak** yüzün
**Hak**'tan açık bir nesne yok, gözsüzlere görülmezmiş!

**NİYAZİ MISRİ**

Nadanı terketmeden yaranı arzularsın
Hayvanı sen geçmeden, insanı arzularsın.

Man arefe nefsehu, fakat arefe rabbehu
Nefsini sen bilmeden, sübhanı arzularsın.

Sen bu evin kapısın, henüz bulup açmadan
İçindeki kenz'i biyanı arzularsın.

Taşra üfürmekle yalazlanır mı ocak?
Yüzün Hakk'a dönmeden ihsanı arzularsın.

**Dağlar gibi kuşatmış BENLİK günahı seni**
**Günahını bilmeden, gufranı arzularsan.**

Cevizin yeşil kabını yemekle tat bulunmaz
Zahir ile ey fakih Kur'anı arzularsın.

Şerbeti  sen içmeden sarhoş u mest olmadan
Nice hakkın emrine fermanı arzularsın.

**Gurbetliğe düşmeden mihnete sataşmadan**
**Kebap olup pişmeden püryanı arzularsın.**

**NİYAZİ MISRİ**

Canını terketmeden
Cananı arzularsın,

Zünnarını kesmeden
İymanı arzularsın.

Karıncalar gibi sen
Ufak ufak yürürsün,

Meleklerden ileri
Seyranı arzularsın.

Var Niyazi yürü,
Atma okun ileri,

Derdiyle kul olmadan,
Sultanı arzularsın.

## NİYAZİ MISRİ

**Zat-ı Hak'ta mahrem-i irfan olan anlar bizi,**
**İlm-i sırda bahri bipayan olan anlar bizi.**

Bu fena gülzarına bülbül olanlar anlamaz,
Vech-i baki hüsnüne hayran olan anlar bizi.

Dünye-vü-ukbayı tamir eylemekten vaz geçmişiz,
**Her taraftan yıkılıp viran olan anlar biz.**

Biz şol abdalız, bıraktık eğnimizden şalımız
**Varlığı ndan soyunup uryan olan anlar bizi.**

Kahr-u lutfu şey-i vahid bilmeyen çekti azap,
Ol azaptan kurtulup Sultan olan anlar bizi.

**Zahide ayık dururken anlamazsın sen bizi,**
Cür'ayı safi içip mestan olan anlar bizi.

**Arifin her bir sözünü duymaya insan gerek**
**Bu cihanda sanmaki hayvan olan anlar bizi**.

Ey Niyazi katremiz deryaya saldık biz bugün,
Katre nice anlasın umman olan anlar bizi.

## NİYAZİ MISRİ

Sağ ü solu gözler idim
**Dost yüzünü görsen deyü**

Ben taşrada arar idim,
**Ol can içinden canan imiş.**

Savm-u salat-ı hac ile
Sanma biter zahid işin,

**İnsan-ı kamil olmaya**
**Lazım olan irfan imiş.**

Nerden gelir yolun senin
Ya nereye varır menzilin,

**Nerden gelip gittiğini**

**Anlamayan hayvan imiş.**

İşit Niyazinin sözün
Bir nesne örtmez hak yüzün

**Hak'tan ayan bir nesne yok,**
**Gözsüzlere pinhan imiş.**

## NİYAZİ MISRİ

Şehr-i hakikattır adı Hak sırrını anda kodu
Ol sırra vakıf olanı Hak eyledi mihman kamu.

Olmaz onlarda fest Buğz-u kibr-ü inad,
Cümle biliş, yok asla yad birbirine ihvan kamu.

Özleri canlardan aziz sözleri baldan leziz,
Yok anda sen, ben, siz, biz birlikte yeksan kamu.

Şehre mürsel gelmedi anları davet kılmadı
Anlar yolu yanılmadı evsafları Kur'an kamu.

Hak mezhebi mezhepleri, deryayı zat meşrepleri,
Hasıl kamu matlapları kadr içredir her an kamu.

Yoktur onlarda ihtilaf günden ayandır bi-hilaf,
Her işleri hakka muzaf ruh eylemiş yezdan kamu.

Terkeylemişler kıyl-ü kal lal olmuş onlara bu dil
Her halleri hakka delil hep mazhar-ı Rahman kamu.

Dünyaya anlar gelmedi geldiysede eylenmedi
Şeytan onları görmedi anda olan pinhan kamu.

Ana girerse bir kişi gider gönülden teşvisi
Başına bu devlet kuşu konar olur sultan kamu.

Her kim ki ol şehre gelir her korkudanazad olur,
Yollarda bellerde kalır dev ve peri şeytan kamu.

Dar-ül emandır ol şehir lakin girer yüz binde bir
Sanma ana dahil olur Hur-u melek rıdvan kamu.

Ehline anlar bellidir zira bilir bir ellidir,
Her birisi ahsen sıfat her müşkile bürhan kamu.

Var semme vechullahı bul ta görüne sana bu yol
Senden sana eyler sefer kim edesin seyran kamu.

Candan riyazat-ı ta'ab çeksin anı edip talep
Olur riyazatın sonu dertlerine derman kamu.

Gel tende koma canını a-laya çık bul kanını

Layık mıdır insana kim yer ola zindan kamu.

Tut Niyazi'nin sözün **bunda aç gör can gözün,**
Bir gün gidersin ansızın görmez seni giryan kamu.

Var ol hakikat şehrine er anda hakikat sırrına,
Dolsun senin de gönlüne derya olup irfan kamu

## NİYAZİ MISRİ

Çünkü bildim mü'minin kalbinde Beytullah var
Niçin izzet etmedin ol evdeki Allah var.

**Her ne var ademde var ademden iste hakkı sen,**
**Olma iblis-i şaki ademde sırrullah var.**

Pes enel hak defterinden al sebk ey zat-ı hak,
Dem be-dem batıl tasavvur etme hakkullah var.

Yılda bir kez hac olursa Kabe'de ey hacegan,
Gir gönüller kabesine nice hacculah var.

Zahidin dilinde zikri var ise çün la ilahe
Aşıkı sadıkların kalbinde illallah var.

**Pehlivandır şol kişi ki nefsini katleyledi,**
Hep erenler meclisinde ana eyvallah var.

Kimseye ta'netme ey dil sırrı hakka vakıf ol,
Cümle eşya nur-u haktır sanma gayrullah var.

Kenz-i mahfidir hakikat ey Nesimi ebsem ol,
Sırrını faş etme bu yolda çok gümrah var.

## NESİMİ

Dil penah-ı Kibriya'dır yıkma gönlün kimsenin,
Genç-i esrar-ı Hüda'dır yıkma gönlün kimsenin.

Zat-ı kudretle yapılmış Sun-i Mevladır gönül,
Mülk-ü Hak dar-ül bekadır yıkma gönlün kimsenin.

**Kalb-i mü'min beyt-i Rahman Haccı ekber andadır,**
**Secdegah-ı Mustafa'dır yıkma gönlün kimsenin.**

Ey **Nesimi** kendi vahdet-hanesidir bu gönül
Cilvegah-ı evliyadır ykma gönlün kimsenin.

## NESİMİ

Bende sığar iki cihan, ben bu cihana sığmazsam;
Cevheri lamekan benem, kevnü mekana sığmazam!..

Arşı ferşi kaf'u nun, bende bulundu cümle çün;

Kes sözüni uzatma kim şerhü beyana sığmazam!..

Kevnü mekandır ayetüm, ZAT'a gider bidayetüm;
Sen bu nişan ile beni bil, ki nişana sığmazam!..

Kimse gümanu zann ile, olmadı Hak ile biliş;
Hak'kı bilen bilür ki, ben zannı gümana sığmazam!..

Surete bahu maniyi, suret içinde tanı kim;
Cism ile can BEN'em veli, cismü cana sığmazam!..

Hem sedefem hem incüyem, Haşru sırat esenciyim;
Bunca kumaşu raht ile, ben bu dükkana sığmazam!..

Genç-i nihan benem ben, uş, yani iyan benem ben uş;
Cevheri kan benem be uş, bahre ve kane sığmazam!

Gerçi muhiti a'zamem, adem adumdur ademem;
Dar ile kün fe kan benem, ben de mekana sığmazem!

Can lie hemcihan benem, dehr ile hemzaman benem;
Gör bu latifeyi kim, ben dehrü zemana sığmazam!

Encüm ile felek benem, vahyi bilen melek benem;
Çek dilünü ve ebsem ol, ben bu lisana sığmazam!

Zerre benem, güneş benem, Çar ile pencü şeş benem;
Sureti gör, beyan ile bil kim ben bu sana sığmazam!

Zat ileyem, sıfat ile, Kadr ileyem Berat ile;
Gül şekerem nebat ile, beste dehana sığmazam!

Nar benem, şecer benem, Arş'e çıkan hacer benem;
Gör bu adın zebanesin, ben bu zebana sığmazam!

Şems benem, kamer benem, şehd benem şeker benem;
Ruhi revan bağışlarım, ruhi revana sığmazam!

Gerçi bugün Nesimi'yem, Haşimiyem, Kureyşiyem;
Bundan uludur ayetim, ayetü şana sığmazam!

**NESİMİ**

Ben tende canım, hem canda canan
Surette kulum, manada sultan

Fer içre görüp sanma ki ferim
Aslıma aslım, el'an kemakan

Zat ile zattan zat ile daim
Esma yüzünden göründüm insan

Şeklimde zatım her kim ki görmez
Can gözü yoktur kördür o nadan.

**CEMALETTİN UŞŞAKİ**

Eya nakşı ko, nakkaşı ara bul
Onunla dopdoludur hep, ara bul!..

Ne kim var birini bigane sanma
Bu eşyanın kamusun, aşina bul!..

Bakagör bir göz ile cümle şey'e
Görünende ne ağ-u ne kara bul

Verip Hakk'a her işi, çık aradan
Yürü sen de ne havf-u ne rica bul!..

Edip kahr ile lütfu şey'-i vahid
Ne sen sende sefa ve ne cefa bul.

**CEMALETTİN UŞŞAKİ**

**Şimdi irfan vaktidir,
Takvaya hacet kalmadı**

Zevk-i vicdan vaktidir,
Feryada hacet kalmadı.

Ehli vahdetten alanlar
İlmi tevhid dersini

Gizli irfan buldular,
Fetvaya hacet kalmadı.

Hamdüllah sofiya
Aydık müsemmadan haber

**Zatı mazhardır gönül
Esmaya hacet kalmadı.**

Etti şems-i ehaddiyet
Burc-u vahdetten tulu

Leyl-i firkat zali oldu
Ay'a hacet kalmadı.

Hakk'ın feyzi aleme
Düpdüzdür anlar isen,

**Bu görünen mevcudat
Bir yüzdür anlar isen**

Enbiyanın geldiği,
Dört kitabın indiği,

Her lisanın dediği,
Bir sözdür anlar isen.

Hakk vechini görmeye
Gözü dönmüş Ademe

**Bu ayinede alem**
**Bir tozdur anlar isen.**

**GAYBİ**

Ol bir ile bir oldu
Cümle aleme dolan
Böyle sultanlık kılan
Kulluk kılası değil

**Dost iline girmeyen**
**Varın, dosta vermeyen**
**Hakk'ı burda görmeyen**
**Yarın göresi değil!..**

Erişmeyen vahdete
Vahdetteki lezzete
Girerse de cennete
Lezzet bulası değil

İkiliği silmeyen
Hakk'ı burda bulmayan
Gaybi kendin bilmeyen
Rabbin bilesi değil**.**

**GAYBİ**

Hakk nazar etse kuluna
Kendönüzü üryan görür,
Mana yüzünden ol kişi,
Kendözünü hayran görür.

Eğer abid eğer zahid
Bu tevhidi anlamazlar.
Dost zatına mazhar düşen,
Kendözünü insan görür.

Şeş cihetin perdesinden,
Geçen arif söyler bunu.
Bu menzile erişenlere,
Kendözüne umman görür.

Aşk ile başım hoşdürür,
Kande varsam yoldaşdürür.
Yıl on iki ay sarhoşdürür
Aşk meyin içti canımız.

Muti oluk aşk haline,
Bakmadık dünya malına

Girdik erenler yoluna,
Dürüst oldu imanımız.

### GAYBİ

Düşe düşüp aldanma
Kendin hayrete salma
Hak'dan gayrı ne vardır
Ta'bire muhtaç ola?..

**Sana alem görünen**
**Hakikatte Allah'tır!**
**Allah birdir vallahi**
**Sanmaki birkaç ola!**

**Bu sözlerin meali**
**Kişi kendin bilmektir**
**Kendi kendin bilene**
**Hakikat mi'rac ola!**

"Hak" denilen özündür!
Özündeki sözündür
Gaybi özün bilene
Rububiyet tac ola!

### GAYBİ

Ey benim ile yar olup şeyhe giden gelsin beri,
**Varlıktan terk eyleyip can terk eden gelsin beri.**

**Gevher** canın maksudundur can maksudun Mansur'udur.
Maksud için Mansurleyin berdar olan gelsin beri.

**Ermek dilersen maksuda çok hizmet eyle mürşide,**
Sen senliğinden geçedur didar gören gelsin beri.

Bu aşk bir bahr-i ummandır
Buna hadd-ü kenar olmaz
Delilim sırr-ı Kur'an'dır
Bunu bilene de ar olmaz

Süre geldin ezeliden
Pirim Muhammed Ali'den
Şarab-ı layezaliden
İçenlerde humar olmaz

Eğer aşık isen yare
Sakın aldanma ağyare
Düş İbrahim gibi nare
Bu gülşende yanar olmaz!

**Kıyamazsan başa cana**
**Uzak dur girme meydana**

**Bu meydanda nice başlar**
**Kesilir hiç soran olmaz!**

Hak ile hak olanlara
Kendi özün bilenlere
Dost yolunda ölenlere
Kan bahası dinar olmaz.

Bak şu Mansur'un işine
Halkı üşürmüş başına
Enel Hakk'ın firaşına
Düşenlere timar olmaz

Seyfullah sözünde mesttir
Şeyhinden aldığı desttir
Divane-ra kalem nisttir
Ne söylese kanar olmaz.

## SEYYİD NİZAMOĞLU

**Bilmek istersen seni,**
**Can içre ara canı.**
**Geç canından bul anı,**
Sen seni bil sen seni.

**Kim bildi ef'alini**
**Ol gördü sıfatını**
**Anda gördü zatını,**
**Sen seni bil sen seni.**

**Görünen sıfatındır,**
**Anı gören zatındır,**
Gayrı ne hacatındır,
Sen seni bil, sen seni.

Kim hayrete vardı
Nura mustağrak oldu
Tevhid-i zatı buldu
Sen seni bil, sen seni.

Bayram özü bildi
**Bileni anda buldu**
**Bulan ol kendi oldu**
Sen seni bil, sen seni.

## HACI BAYRAM VELİ

Hararet nardadır sacda değildir,
Keramet baştadır tac'da değildir
Her ne arar isen, kendinde ara,
Kudus'ta Mekke'de Hac'da değil

Sakin ol kimsenin gönlünü yıkma,
Gerçek erenlerin izinden çıkma.

Eğer adam isen ölmezsin korkma
Aşığı kurt yemez uc'da değildir.

**HACI BEKTAŞ VELİ**

Maksut cihane gelmekten
Kişi rabbin bilmek imiş.
Rabbini bilmekten murat
**Evliyasın bulmak imiş**

Onun ile olur devlet
Onu beyan kılar ayet
Hakk'a yalvarmaktan murat
Gerçeğe yol varmak imiş

Bulmak değil imiş bilmek,
Bilmek değil imiş, bulmak
Evliyaya gönül vermek
**Rengine boyanmak imiş!**

Bunlardır Hakk'ı bilen
Gayrısı yalandır yalan
Dervişlikten murat olan
**Külliyen yok olmak imiş**

Kaygusuz aşk pervanesi
Oldu Hakk'ın divanesi
Ehl'i aşkın sermayesi
Aşk od'una yanmak imiş.

**KAYGUSUZ ABDAL**

Evliyaya eğri bakma
Kevn-u mekan elindedir
Mülke hüküm süren odur
İki cihan elindedir

Sen anı şöyle sanırsın
Sencileyin bir Ademdir
**Evliyanın sırrı vardır**
**Gizli ayan elindedir**

Hak **zatıyla sıfatıyla**
Tecelli eyledi onda
**Varlığı hak varlığıdır**
**Emr-i Sübhan elindedir.**

Kaygusuz eder bu ilmi
Okudum anladım bildim
**Bütün alemlerin hükmü**
**Kamil insan elindedir.**

**KAYGUSUZ ABDAL**

Seyrimde bir şehre vardım
Gördüm saratı güldür gül
Sultanımın tacı tahtı
Bağı divarı güldür gül.

Gül alırlar gül satarlar
Gülden terazi tutarlar,
Gülü gül ile tartarlar,
Çarşı pazarı güldür gül.

Toprağı güldür taşı gül
Kurusu güldür yaşı gül
Has bahçesinin içinden
Serv-ü çınarı güldür gül.

**ÜMMİ SİNAN**

Bu tevhidden murat ancak
Cemali zata'a ermektir.
**Görünen kendi zatıdır**
**Değil sanma ki gayrullah**.

Şems-i Tebriz bunu bilir
Ahad kalmaz fena bulur
**Bu alem külli mahvolur**
**Hem baki kalır Allah.**

**ŞEMSİ TEBRİZİ**

**Gören candır yine canan yüzünü**
**Temaşa kendi eder yine kendi özünü**

**Gören ve görünen oldur hakikat**
**İşiten, söyleyen oldur sözünü**

**Yarattı Ademi, gör sun'u pakin**
**Açık etti ol veçhile özünü**

**Nukuşi masivadan kalbi pak et**
**Tecelli edüp, arz eyler yüzünü**

**Dü alemden çevirdi lamekanı yüz**
**Anınçün ayırmaz ol, Hak'tan gözün**

**LAMEKANI**

**Ey talib-i Kabe olan**
**Hak bendedir Kabe benim!**
Gelsin hacc-ı ekber kılan,
Hak bendedir, Kabe benim,

Kim ki kapumda kul olur,
Eşiğimde Kabe bulur!
Münkir olan mahrum kalır,
Hak bendedir, Kabe benim!..

Kim ki ziyaretim ider
Masum pak olur gider
Hak emrini daim tutar,
Hak bendedir, Kabe benim!

İnsaf edip ol ehl-i Hak
İnkarı ko, gel bende hak!
**Hak bendedir gitme uzak!**
**Hak bendedir, Kabe benim!**

## ŞEYH TACEDDİN

Hoş manaya bir ayna, yüce nama tecelligah;
Tatlı bir kaynaktır, kemal makamında cilvegah.
Güzellik semasının kutbu, oranın güneşi;
Hiç de sönmez o oldukça doğuşa bir karargah;
Tümden kemal, bir hardaldan ibaret ona göre;
Ki dağılışta onun güzelliği bir nazargah..

## ABDÜLKERİM CEYLİ

Bir geçmiş ki, bıraktı güneşi, karanlık geceyi;
SÜHA belirdi sabah aydınlandı çöz bilmeceyi..

Soyun bu vasıflardan latif bir şemaile bürün;
Ama şümullü bil, zamandaki ince kesmeceyi..

Kadehten geçersen taa, yüce menbaına kadar;
Dönersin döndükçe zaman, öğrenirsin zemzemceyi...

Ve, niceleri bağlandı kaldı süslü atkısında;
Bağlar Allah'ın mülküdür emr gösterir en yüceyi...

Nice fakir vardır ki, sözü kendini kul eyledi;
Başladı varda yokken, öğrendi ilerlemeceyi...

Nice cahil vardır ki, kokuları onlara vardı;
Ve.. haber vardiler hem İblisceyi hem Ademceyi...

Nice susanlar vardır ki, dinledim haberlerini;
Arşta izzet ikram gördüler ondan yücelmeceyi...

Onun kadehinin gözüne bir kez nazar eylesen;
Yapmazsın artık bilmediğine sürme çekmeceyi...

Bu bir nur güneş sayılır, belki de gece zulmeti;
Bir yüce hayrettir ki, öğrenirsin çekişmeceyi..

Bir nurdur ama ona göz yok, ona bir ışık da yok,
Bir güzel var, yüz yok, yüz vardır neyler öpülmeceyi...

Bir burun var koku yok ve bir kokudur ki yayılmaz;
Bir şarap.. Yok bardağı ve bulmuş mühürlenmeceyi...

Ey yakınlar, tutunuz onun yüce kadehlerinden;
Emniyet emelleridir yücel gör büyümeceyi...

Allah için, yüce şanı hakkına ihmal etmeyin;
Ne tad..onu bırakan görür nedamet etmeceyi..

N'olurdu ondan tad alanlar kardeşim olsalardı;
Selamım onlara...selam bilir teslim etmeceyi...

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Bence gerçek olan o: Yok oldu birdenbire;
Madem ki varlık, teşhir edeniyim habire...
Hayal onu taa uzaktan gördü gerçekten:
Kudret olarak varlık iktidarına göre...
Sen olmazsın kurulan bir duvardan başka;
Haznelerin var o haznedar olduğu süre...
Ben işte şu duvarım o dahi onun için;
Gizli haznedir bilirim gördüğüme göre...
Ve sen onu elinde bir kalıp olarak tut;
O, onun için bir ruhtur, ibretine göre...
Allah güzelliğini arttırsın, zira oldu;
Yüce ilahın cemalı meşhur olduğu süre...
Parlaklıkta senden başka kaim olan yoktur;
İşi anla ki, suretlerini seyrin süre...

Saklı güzellikler dizisi, örtüler de kendinden;
Yılanı ısıranı, sihri dahi görücülerden...

Sarhoşlarda tadıp şarap bir hoş surete büründü:
Sarhoşlarla ayan oldu göründü perdelerinden..
Mehtap onun hayaline girdi tamam olup aldı;
Ondaki huylardan her neki bulunmaz gibilerden...
Atlılar merkezinde kınacı nakışların gördü,
Onu yazmayı istedi başladı saç tellerinden...
Kayserin tacını giydi tebaasına uyaraktan;
Oranın mülkünde saltanat aldı çevrelerinden...
Sonra, tümden halkın mülkiyetine de sahip çıktı;
Ne varsa yeşil beyazlardan, kırmızı bitkilerdae...
Onu sayılan tüm güzellikler sahibi bildikçe;
Amirin bildiği Leyla'dakine benzeyenlerden...
Onun özünde saklı duran azizlik hepten çıktı;
İç güzelliğidir neki var belli güzelliklerden...

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Var veya yok, nefyedilen veya baki kalan benim;
Hissedilen, vehmedilen yılan ve efsuncu benim;
Benim bağlanan ve çözülen , içilen hem de saki;
Hazine, fakir de benim; hallakım, halkım da benim...
Kadehimle içme, zira onda tiryak zehirim var;
Başka arama onu bağlamıştır bağlarım benim...
Beni zimmetlerle koruma, dahi ahdimi bozma;
Varlığımı sabit kılma, yok da görme baki benim...
Ne bana bir yabancı, ne de bana uzanan bir göz yap;

Her neyi ki aynım yaptın; şevklerim kaybettin benim...
Beni gördüklerinde ol, dolu kadehlerimden iç:
Çözme kuşağı belimden, giyme zıt elbisem benim...
De: Şuyum, şu değilim vasıflarımla huylarımla,
Ben, soğuğum, ama şu kalp yanar ateşimle benim...
Susuzluk benimledir, ama ceyhunda boğmam da var;
Yük aynımdır ama hiç bir yük yoktur boynumda benim...
Ağırdan ağır çekimi hafiflettim hava sakim;
Hayvanat halim anlatır, şevkim şenliğimdir benim...
O, kanatlarla bir kuştur, boyunlarla bir devedir;
Ama ne devedir ne kuş...geçen işaretim benim...
Ne göz var, ne de görmek gerçek uzanan bir sırrımdır;
Ne ecel var ne ömür, ne de fanim var, bakim benim...

## ABDÜLKERİM CEYLİ

Öyle bir zattır ki, iki yüzlüdür öz varlığında;
Bir yüzü var süflide öbürü yüce varlığında...
Hangi yüz olursa olsun ibarenin ve edanın,
İşte o zattır, sıfatlardır beyan açıklığında...
-- O , birdir..
Diyeceksen doğrusun; şayet diyeceksen:
-- İkidir..
O dahi Hak'tır, ikiliği de şanında..
Şayet diyecekse.
-- Öyle değil; belki de üçlüdür;
Yine doğrusun bu da gerçek insanlık meyanında..
Onun ahadiyetine bak işte onun zatıdır;
-- Birdir,ahaddir..
Diyesin onun teklik makamında..
Zatında bir ikilik görürsen bu oluşundandır,
Hem kul, hem de Rabb olur o gerçek ikilik kabında..
Dilersen, safhalara ayırırsın o varlığı ki;
Önce toplanmıştır, iki zıd dahi hükmü altında..

Nazarını keskin kılsan diyemezsin süfli için;
-- Yüksektir, alttır..
Tekrar onun çok çok yüce namında..
Evet ona üçüncü ismini ver bir gerçek için;
İki vasıflı hakikatlerine katıldığında..
Bu halde iken verilen ismi: Ahmed olmaktadır;
Sonra da: Muhammed'dir halkın özüne dalışında..
O, Aziz olarak bilinir sonra hüda da olur;
Canım feda olsun onun bir Rabb oluşu şanında..

***

Ey pergelin noktası, ey hidayetin sırrı olan;
Ey icab ve imkan aleminin tam mihveri olan..
Ey varlık dairesinin tümden en ala kaynağı;
Ey Kur'an'ın da noktası, fürkanın noktası olan..
Ey hem kamil, hem de mükemmel olan kamil de ne ki;
Gerçeğe bakınca süsler onları celal-i Rahman..
Hep acaipler kutbusun sen onun gizli işinde;
Kemal küresi yapar senin üzerinde deveran..
Münezzehsin belki benzeri var senin ne zaman ki;

Çıkar ortaya baki, fani anlayan anlamayan..
Varlık senin için, yokluk dahi öyledir gerçekte,
Sensin güzel bağlarda iki yüce libasa dalan.
Sensin aydınlık, ve zıddı olan karanlık da.. ancak;
Sensin karanlık o arife.. ama hayrete dalan..
Onun takasısın, sonra.. lambasısın zeyt yağısın;
Bu manadan murad sen, kim beni bu alana salan?
Sen bir zeyt yağısın ki, bu ilk oluşundan.. sonra da;
Oluşundur bir halk, takada ikinci aydınlatan..
Rabba ait bir kaynaksın vasfın dahi onun aynı;
İşte sen kandilsin, nursun, görünürsün ayan beyan..
Bana önder olunuz karanlık gecelerinizde;
Aydınlığınızda dahi noksanımı tamamlayan..
Ey Kerim ve Resullerin Efendisi ki özüne;
Mekan üstü yüce bir mekanda imkanlar bulunan..
Sıkıca bağla kolun bağını taki ola sende;
Boynum tam olarak salınıp gezen rahatı bulan..
Ey ümit kapısı, ruhum da canım da sana bağlı;
Evet böyle.. sevgide de dilimdir sana yalvaran..

Allah'ın salatı sana, ama alabildiğine;
Surete gelip manaların da manaları olan..
Keza cümle yakınlara ve o sahabelere ki;
Oldular din evini sütun sütun canlı durutan..
Onun varislerine ve her kim varsa alanında;
Haberli bilgili hem dahi inanıp da bağlanan..
Tekrar sana Allah'ın salatı ey hayatın (ha) sı;
Sonra.. ey insandaki Allah sırrının da (sin) harfii..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Sende hürüm de, hevai işlerde yollarım dar;
Ey arzum, karşında aklın, tedbirin ne hükmü var?
Allah... kalbim senden daha ne kadar yük alacak?
Beni hevaiyata attın kalbimi sarman var..
Kalb tasada, göz yaşları dahi daim akmakta;
Ateş ciğerimi dağlar da su bakmamdan akar..
Eğer desem ki, yokum o dem biterim ama;
İşte ruhum benliğim sözümde işimde çıkar..
Şayet ben mevcudum dersem bu sözüm dahi
Halk arasında hiç görmedim ki illetsiz bir var.

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Bu güzelliğin rengi onun yanaklarında;
Sonsuzdur renklenme, yoktur özden doğuşunda..

Tozlarda beyaz, bir kırmızı da çıkabilir;
Onun beyazı yeşillendiren siyahlığında...

O ki şanı renklenmedir ve renk özündedir;
Bu durumda renk bulunmaz onun öz zatında..

Ne zaman ki bir güzellik tam olarak doğar;
Her güzellikte de üstün odur tek zatında..

Ey ceylan yavrusu büyü salınıp geliş de;
Güzellikten bir temizlik kap teşbihatında..

Sen hicazlı ceylan mısın ki yoksa Zeynep mi?
Aşık hayretinde berdevam her sarışında..

Allah için bir haber hepten alabildin mi ?
Bilinmez nüktesini benli yanaklarında..

Salınmış saçların onun bağları mıdır ki?
Örgüleri sayılır düştüğü omuzlarda..

Kaküllerin kıvrımı beninin derinliği;
Yabancı kuşu dehşete verdi pençesinde..

Yemin olsun, o kaim olan ehad zata ki;
Cümle sıfatları sıyırıp geçti ıssız dağda..

Bu diyarda miğfer giyenden gayrı bulunmaz;
Benim diri ve bekçi turaları yanımda..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Allah'ı tenzih et ki, şanına bu yarar;
Bunu ne gafiller ne de ayıklar anlar..

Onlarda ne varsa, zattan sıfattan yana;
Hakikat olamaz, rayihadır ki kokar..

Onlar ki ihsandalar öyle sanırlar ki;
Olmuş.. haşa nasıl o olur bu kalıplar?..

İlah kul olmaz, olamaz o sonsuzdur;
Nasıl sonsuz varlık sonu olana sığar..

Zat birdir üstün vasıflar dahi Allah'ın ;
Süfli düşük sıfatlar zayıf kula yarar..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Sevgilim, beni yok etti; oldu vekil benden yana;
Evet.. gaye olaraktan, aynen yokum ondan yana..
Ben o oldum, o dahi ben oldu, artık kimse yoktur;
Bu tek varlık içinde onunla çekişmekten yana..
onunla onda oldum, hitap vasfı yok aramızda;
Evvel böyleydik, yine öyleyiz gelecekten yana..
Evet.. nefis kalktı ortadan, akıl da uçup gitti;
Uyandım uykumdan, muhtaç değilim uykudan yana..
Hakkı, bana aynen hakikatım olarak gösterdi;
Benim say, güzel alında ne varsa ışıktan yana..
Cemalime cila vurdum da aynaları süsledim;
Taki çıksın ne varsa, kemal baskılarından yana..
Onun vasıfları hep vasfım, zatı dahi zatımdır;
Onun huyları benim, cemalde parlamadan yana ..
İsmim gerçekten isimdir, hatta zatına isimdir;

İsim, evsaf benim; ne varsa bağlılarından yana..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

İdrak noktaları yüce;
Alemleri de gizlice..

Çokçadır tehlikeleri
Vuruşları da sessizce..

Gözler onu görmeyince;
Sınır da alamaz içe..

Vasıf getiremez öne;
Ona nedim olan nice..

Önünde ibare dilsiz,
İşaretleri gidince..

Mamuresi de yıkılır;
Çarpışanı devrilince..

Yüce ama, sema değil;
Ruhtur da, değil melekçe..

Hem sultan hem de mülkü var;
Mahremleri de azizce..

Bir göz ama bu göz değil,
İlimdir değil haberce..

Bir fiildir de izi yok;
İşaretleri bilmece..

Kutuptur felek üzere;
Güneştir yola esence..

Bir tavustur yükseklerde;
Görünüşte de pek yüce..

İstılahla da saridir;
Hem satırdır enmuzece..

Hep ruhumdur alametleri;
Varlıktan yana temizce..

İşte yapılmış bir evdir;
Bir savaştır ki renklice..

Kanı diken diken ölü;
Nefesi derli topluca..

Zatı da tecrit edilmiş;

Hem sıfattır dahi tekçe..

Nişanları da sıra sıra;
Okurlar yazarınca..

Nefyi kendi kapsamında;
Varlık temizdir özünce..

Bilinir de bilinmez de;
Kim uykucusu kalkınca..

Nefiy olsa da sabittir;
Atılsa yine gerekçe..

Bir işarettir bilinir;
Bir yayındır ki eserce..

Tamaha dahi kapılma;
Görmezsin onu mahremce..

Şayet ganimetçi isen;
Ganimetleri hazırca..

Onun mağrip kuşu Anka;
Sensin onunla dilekçe..

Ve nasıl uygun olursa;
Karışık ya da temizce..

Denizdir aldatması var;
Dalgaları koca koca..

Ateştir külleri de var;
Süslenir onu sevince..

Bilinmez, vasfı edilir;
Marife olur nekrece..

Vahşidir ülfet edilir;
Kalb de bağlanır zalimce..

Bir bildiğini söylesem;
Ama sendedir bilmece..

Sırrım onun kimliğidir;
Benliği de tam ruhumca..

Kalbim de onun kürsüsü;
Hizmeti olur cismimce..

Onu akıl ediyorum;
Ama durumum cahilce..

## ABDÜLKERİM CEYLİ

Kim onları aparır ki;
Ki koyunları seslice..

Saklarım da yükseldikte;
Hem de bilirim döndükçe..

İmla olunca yazarım;
Seni korkutur durunca..

Tenzih ettim uryan oldu;
Benzettim kaydı gizlice..

Cisme benzettim de çıkıştı;
Bana dayanma o güce..

İndirdim de kayıp gitti;
Dağıttı hep güzellikçe..

Ona bağlanan kavuşur;
Kirpiklerdedir kesmece..

Sicili yanaklarında;
Şuleleri de parladıkça..

Gözlerinde sürmesi bir;
Mızrak gibi durur ince..

Tükürüğünde de bal var;
Ve bir fidandır o boyca..

Lüle lüledir saçları;
Dişleri güler zalimce..

Bilekleri nakış işli;
Saçları dahi siyahça..

Dişleri beyaz beyazdır;
Tebessümü dahi alca..

Parmağındaki şaraptır;
İhsanları büyülüce..

Latifeleri vehimdir;
Buna şaşmak gerek bence..

Bilinmez vasfı edilir;
Anlaşılır saltanatça..

Yabancıyla, ülfet oldu;

Konuşmaları kalbimce..

Sanatı dahi yırtmaktır;
Öldürmek de adetince..

Ayırmak oyuncağıdır;
Yemekleri ağuluca..

Yaygın olan terkibi var;
Bağlanır o çözülünce..

Ne cevherdir ne de araz;
Ne hasta sayılır sağca..

Oktur, hedef dahi odur;
Yayları dahi şaşkınca..

Bir ferttir ama çoğaldı;
Topluca hem de ayrıca..

Önümüz ve kalanların;
Hepsi de onun, alemince..

Cahildir ama ilimdir;
Harptir ama selametçe..

Zulüm gibi ama adil;
Tehlikeleri yaygınca..

Ağlatır güldürür beni;
Ayıltır eder sarhoşça..

Hem kurtarır hem de boğar;
Dileğimdir duruşmaca..

Bazan olur oynaşırım;
Bazan dahi arkadaşça. .

Bazan hepten tanışmayız;
Bazan dahi konuşmaca..

Bazan bana vuslat verir;
Bazanda kucaklar dostça..

Bazan benimle cenk eder;
Bazan da bakar hasımca..

Böyle.. bu ferahtır desem;
Karşımdadır öfkelice..

Eğer ona korktu desem;
Ki metin durur görünce..

Yabancılık eder durur;

Hiç tanınmaz; bir bilmece..

Bir zattır ki vasfa gelmez;
Düsturları da çok yüce..

Bir güneştir aydınlatır;
Şimşekler çaktı parlakça..

Bir sözdür yayıldı böyle;
Kuşları beni aşınca..

İki zıt dahi birleşti;
Onda yoktur ayrılmaca..

Bir kaynaktır ki kaynadı;
Dalgaları da coşunca..

Tadana zehir kesilir;
Misk olur hep koklayınca..

Alametleri kaybolur;
Dalana denizdir onca..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Allah-ü ekber.. bu deniz nekadar kabardı;
Esen fırtına ile ile dalgalandı inci çıkardı..

Elbiseni çıkar, ona dal, sonra bırak gayrı;
Sendaki yüzmeyi, övünülür yanı kalmadı..

Ve.. öl.. zira Allah denizinde ölü rahattır;
Hayatı Allah hayatı oldu, öz ömür aldı..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

İki cihanda da mülk benimdir görmem onlarda;
Gayrım yok ki, fazlını dileyen ve korkan darda..

Evvelimden evvel yoktur ki, katılayım ona;
Sonumdan son yok ki koşayım ona has manada..

Kemal çeşitlerine nail oldum gerçekten ben;
Tümden celaller cemaliyim ancak ben o varda..

Sonra.. nekadar görürsen maden, bitki çeşidi
Ve.. hayvanatın ünsiyet ettiği huyda, arda..

Nekadar görürsen, unsur ve tabiat cinsinden;
Asıldan bir toz, koku, olarak ilk oluşlarda..

Nekadar görürsen, denizlerden ve sahralardan;
Ağaç cinsi, ya da tepe başı yüce yukarda..

Nekadar görürsen, manevi suret çeşidinden;
Hem de göze hoş gelenin bütünü canlı varda..

Nekadar görürsen, fikir ve hayaldekilerden;
Akıldan, nefisten, kalbden ve ne ki  var bunlarda..

Nekadar görürsen, meleklere has yapılardan;
Ve.. neyi ki var İblis ve hempasının nazarda..

Nekadar görürsen, beşerde olan isteklerden,
Tabiat icabı, ya da Hak için ihsanlarda..

Nekadar görürsen, önceki ve sonrakilerden;
Sonra bir kavme gitmiş sarılıpta kalmış orda..

Nekadar görürsen, seyid ve seyidlik taslayan;
Ve aşık ki, kalmış Leylasından esen rüzgarda..

Nekadar görürsen, parlak görünen yıldızlardan;
Aden cennetinden, ne hoştur kalmak buralarda..

Nekadar görürsen, sonu gösteren pak ağaçtan;
Ve bir zil ki çalar çilenin dolduğu anlarda..

İşte.. benimdir hep, tümden makamımdır oralar;
O değil, tecelli edeniyim hakikatlarda..

Düşün, halkın rabbı, hem de onların efendisi;
Zatım müsemması tüm isimdir o kalanlarda..

Mülk benim, melekut benim, dokurum iş işlerim;
Gayb benim ceberut gücümledir kuruluşlarda..

Şimdi dikkat et, anlattıklarımın hepsinde ben;
Zattan anlattım, mevlaya kulum her hal ü karda..

Hem fakirim, hem hakirim, düşkünüm ve zelilim;
Günahlara esirim, bağlı kaldım hatalarda..

Ey saygı değer o Arab-ı kiram ve onlar ki;
Sardı onları şaşkınlık, hoş melce olsalar da..

Ziyaretinize geldim, suçlarım azığımdır;
Şefaatçim de sizsiniz bence umulanlarda..

Ey efendim, baştan sona kemal olan yüce zat;
Yoluna koşmaya kurbanım işte.. yücel orda..

Alemlerin şeyhi aşkına, hep şeyhleri için;
Bir nur aşkına ki parlar kamilleri sarar da..

Selamım size, gecenin ve gündüzün tümünde;
Eklensin buna geçtikçe zaman, tahiyatlar da..

## ABDÜLKERİM CEYLİ

Ey saba rüzgarı al ehl-i diyara tebliğini;
Su ile ateş arasındaki sevgi haberini..
İnersen, geceyi bekle de öyle in o diyara;
Güçsüz kalırsan, gündüz bulamazsn menzilini.
Orası öyle bir diyardır ceylan avlar arslanı;
Çünkü oralarda arslanın hiç yoktur zarar vereni..
Dayanamadık onlarla olmaya da ayrıldılar;
Katlandık ayrılığa uzattık ziyaretlerini..
Yüce Hakkın güzellikleri kalbe Kur'an yazdı;
İndirdiler oraya da gösterdiler güçlerini..
Kalb, aşk ayetini o kadar okudu ki hatta;
Okuyup bitirdi iştihar süresinin sırrını..
Cemal yüzündeki perdesi kalkıp da görününce;
Bakanları da öldürdü açınca perdelerini..
Diller konuştu güzelliğine hayran olaraktan;
Tükrüğü sarhoş etti, kaldır şarabın yeterini..
Kalbleri esaretle gördüğü zaman şöyle dedi:
Siz zengin oldunuz, seçince fakrin iyicesini..
Bu varlıkta ne varsa, gayrın, hemen hepsi bendendir;
O benim zatımdır istedim seçtim çeşitlerini..
Ben bir elbise gibiyim, renge bürünürsem bir gün;

Alırım kırmızıyı, bazan seçerim sarısını..
Eğer kırmızı beyazı yok gösterirse ortada;
Ortaya o kesret çıkar ki hepten arar rengini..
Bana, ne bölünmek ne ayrılmak vardır hiç bir zaman;
Almak olmaz bana göre elbiselerin rengini..
Elbiseler daim renklenmededir, Hakka gelince;
O perde içindedir ancak olmaz benden geleni..
Her ne var ise, alemlerinde cemadat cinsinden;
Bitkilerden ve say bu arada ruh sahiplerini..
Hepsi benim, arz ettiğim suretler sayılır şayet;
Onları giderirsem, perdemdir; gider sanma beni..

Onlarla bir ittifakım varsa, o çeşit çeşittir;
Rütbe olarak benimki yüksekte geçer hepsini..
Bende bir mana var ki, açılınca mana olurum;
Onun manaları, gösterir fakrimde zenginliğini..
O gitse de, ben yine kalırım libası içinden;
Elbise almadım, say günlerimden çıplak geçeni..
Her mana terkibi onun üzerine kuruldu;
Ama benim için gör aziz zatın parlak halini..
ULUHİYETİM dahi zatım için bir kök sayılır;
Belki de bir daldır sunar şiarımın belgesini..
Hayret edilir o köke ki, hükmen dahi öyledir;
Dallara sirayet eder anlatır sirayetini..
Bu söz seni, hiç dehşete düşürmesin, zira ben;
Hiç onun dalı değilim, ancak say perdedekini..
Bütün dallar, onun üstünde kök olma yolundadır;
O bir asıldır bana, görünür zahiri, batını..
Belli şey görünürse, görünen tecellimdir orda;
Perdemdir, sayılır ki, attım ondan salınıp gideni..
Sen onu anlarsın ama göremezsin, fakat beni;
Görürsün, bilemezsin durağımın belli yerini..

Bu adettir ki, böylece sürüp gider ama ben hiç;
Muhtaç değilim istemem örtülmeyi ve göreni..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Kalbim, hep sizden güç alır;
Hem döner, hem sakin kalır..
Hayali hep sevginizdir;
Bazen gider, bazen gelir..
Siz hiç gayrım değilsiniz;
Özümden nasıl kaçılır?.,
Nefsi attım sabahladım;
Oldum ülkenizde kalır..
Kendimi attım da buldum;
Ana baba sözde kalır..
İnkar ettim evvelimi;
Sonum da şüphesiz kalır..
Attım ihtisası yüzden;
Ona nasıl yaklaşılır?..
Benim o kuddus, şöyleki;
Amada perdeli kalır..
Ve ben, öyle bir ferdim ki;
Kemaldir bakan şaşırır..
Ümid çemberine kutbum;
Yüceyim ki, toptan alır..
Ben, şaşırtırım ne varsa;
Gören şaşırır bırakır..
Güzellikler semasıyım;
Güneşim hiç batmaz kalır..
Mekanda yüceliğim var;
Ona nasıl yaklaşılır?..
Ve her kılın bittiği yer;
Benden tam bir kemal alır..
O kuş ki, daima öter;
Sonra, o dal ki sallanır..
Her aynada da suretim;
Gah kapanır gah açılır..
Hep kemalim baştan sona;
Halim de bundan hal alır..
Derim ki onun halkıyım;
Şaşınız, zatım Hak kalır..
Nefsim temiz o sözden ki;
Yalanlanmaz öyle kalır..
Yücelik Allah'ın hakkı;
Şimşeğim yağmursuz kalır..
Ben hiç o ezel olmadım;
Söz uzatmaya ne kalır?..
Söz de bitti artık ses yok;
Ne söz ne de sükut kalır..
Güzellikleri derledim;
Bağışım var, suçum kalır..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

Aynım senin içindir, münezzehtir zatında;
Mukaddestir isimlerinde, sıfatlarında..

Onun hakkı olduğuna şehadet et, deme;
Nefsim hak etti hüsnünü onun sebatında..
Kadehlerle içmeye devam, ama konuşma;
Bir gün biter yol, onun canibine varanda..
Ne zararı sana, kinaye yollu kullansan;
Sana ismi kalsa, kusur etmesen saygıda..
Zat tecellisini ismine mazhar yapsan da;
Bulsan izzet ismi, yüceliği mazharında..
Hazine üstüne bir ev yapsan da otursan;
Taki, görüp yaya kalmaya cahil saygıda..
Bu sana emanet, onu çok çok iyi sakla;
Bırakma onun sırrını yaygaracılarda..

**ABDÜLKERİM CEYLİ**

VAHİDİYET, mazharıdır zatın;
Tüm belirtir, farkını sıfatın..

Herşey onda birdir parça parça;
Şaş parçalara biridir zatın..

Bu, şu ile onun misalidir;
Ati hükme nişan hakikatın..

Kesrettir, hakikatten ibaret;
Parçalanma içinde vahdetin..

Her şey, orda her şey birde gibi;
Bu yüz, nefyi sayılır isbatın..

Fürkan, Allah'a zat, cem sureti;
Evsaf, sayısımgibi ayatın..

Oku, sendedir sırrı kitabın;
Açan sen, sırrısın kainatın..

**Abdülkerim CEYLİ**

Der bu meyveleri ancak;
O süslendi toplanacak..

Şahitleri işe katma;
Şahitlerle zor ulaşmak..

Ağızdan şarab iç daim;
Onun içindedir kanmak..

Kadehleri bir önder gör;
Zor içindekine kanmak..

Açtım hoş güzelliğini;
Düşmez sana saklı tutmak..

Gayra aldanmayı bırak;
Değildir ulaştıracak..

Hep özden ye, at kabuğu;
Olmaz onu elde tutmak..

Sakın sırrı yayanlardan;
Gelmez sana öyle olmak..

**Abdülkerim CEYLİ**

Halkın misali kar gibidir yağan;
Sen ondaki suya benzersin akan.

Tahkikimizde kar ne? Sudan başka;
Bir de hükmünü icraya çağıran..

Lakin kar eriyince hükmü kalkar;
İş biter, hüküm suyun olur kalan..

Zıdları topladın bir güzellikte;
Kar yok oldu, odur ancak parlayan..

**Abdülkerim CEYLİ**

Ancak bizler sizlersiniz;
Değişmez gelip gitmemiz..

Varlık sizden başka değil;
Aynı çıkmanız kalmanız..

O, cemalinize suret;
Onun manası sizsiniz..

Bu varlık oluşunuzla;
Onun oluşu sizsiniz..

Attınız yabancı sevbi;
Hüsnünüzü de açtınız..

Hoş güzelliği mal edip;
Size ihanet ettiniz..

Deyip: Kasvet masiva hep;
Biz demeye gelmediniz..

Hakikat isminiz oldu,
Gelen halk dahi isminiz..

Renkler verdiniz cemale,
Vefa var zay etmediniz..

Kemaliniz var ki; sonsuz;
Halk onun, murad sizsiniz..

**Abdülkerim CEYLİ**

AMA

AMA odur ki, ilk mahalli sayılır evvelin;
Bir semadır, söner onda güzelliği güneşin..

Bu öyle bir özdür ki, Allah'ın özü onunla;
Olmuştur, ayrılmaz ve imkanı yok değişmenin.

Buna en güzel misal o gizlilik gibidir ki;
Bir taş misalidir özünü saklamış ateşin..

Ne zaman ki, o taşlardan ateş parlar görünür.
Ateş onun hükmüdür, imkansız ondan göçmenin..

Ateş bu taşlarda gizli durur şayet sırrını;
Çözmeye yeltenirsen, bir bak zorudur tahlilin..

Bu halde ona batanların nicesini gördük;
Yolu kapalı yüce Allah'a misal vermenin..

Hep birden kalpler hayrettedir onun dehşetinden;
Bir AMA dır salınıp, kendisinde kendisinin..

O kendi özüdür ki, karanlığa itibar yok;
Belli nurudur, işine yarar akıl edenin..

Burada ahadiyetten gayrısı hiç bilinmez,
Yahut bilinen kesret halidir vahidiyetin..

İnce mana zatın inceliğinde eridi;
O gizliliği ilk görünmezliğidir evvelin..

**Abdülkerim CEYLİ**

Zeynep verdiği sözlerin hepsinde sadık kaldı;
Hadiseler bozmadı, onun için kapanmadı..

Hiç değişmeden verdiği sözleri tuttu;
Zeynep tek sözünü dahi karıştırıp bozmadı..

Ara bozanlar onu ayırmak isteseler de;
Bu bir sebep değil; onu yabancılaştırmadı..

Ayırmak ve kovmak için korkutmaları dahi;
Vefa şimşeği, lütuf yağmuru unu kurtardı..

Ey nedimleri, kadehlerinden akanı alın;
Onun nedimlerinin elleri hep kınalandı..

Onun selameti için ümitsiz olmayınız;
Ama yarasa kuşları güneşe yaklaşmadı..

Onun bakışları sizi çok güzel aydınlattı;
Rahmeti yağdı artık, ona hiç hicap kalmadı..

Gerçekte onun güzelliğine bir denk olamaz,
Ancak, size ankai mağribden sakınmak kaldı..

**Abdülkerim CEYLİ**

TENZİH

Ey cevher, iki araza ikamet olan;
Ey bir. İkiliği kendi hükmüne alan..

Üstün güzellikleri topladın bir oldun;
Muhtelif olsa da sensin zıdları alan..

O güzellikte ki birlik ancak senindir;
Kemal onun için tam oldu, yoktur noksan..

İster zahir ol, istersen batın ol yine;
Senin hakkın olmuştur yücelikten sübhan..

Münezzeh, mukaddes ve daima yücedir;
Hadisten geçip ceberutta aziz olan..

Mahluk ancak, bir benzerini idrak eder;
Yüce haktır, kainattan münezzeh olan..

**Abdülkerim CEYLİ**

Halka verilen bir varlık isimdir ancak;
Başka yok, gerçek mecaz yoluyla olacak..

Nurları zuhura gelince alınırlar;
İsimden kalanlar, ne olmuş ne olacak..

Onları yok eden zaten aslında yoklar;
Ki fena da bakiler, inkar kapanacak..

Onlar yok olunca tüm varlık Hakkın oldu;
Hüküm sahibi o, onlara ne kalacak..

Sanki kul, hiç olmamış gibi oldu artık;
Tek olan Hak'tır, ebedi baki kalacak..

Güzelliğini çıkarınca belli zaman;
Hak nurunu halk giyecek birlik olacak..

İfna etti de, faniden kendisi kaldı;
Kaim kendisi, onlar da oturmayacak..

Onların hükmü denizde dalga gibidir;
Dalga kesret, sonra denize katılacak..

Deniz coşunca dalgalar toplanır gelir;
Sakin ise ne sayı ne dalga olacak..

**Abdülkerim CEYLİ**

Leyla ile olurdum, gayrı yoktu görsem bile;
Cemadatla konuşurdum Leyla'ya hitab ile..

Şaşılacak bir şey yoktur, onlarla konuşsam da;
Cemadattan cevab aldım, Leyla'dan cevab ile..

**Abdülkerim CEYLİ**

Ey ruh, ruhun dahi ruhu ayet-i kübra olan;
Ey yanıp kavrulmuş ciğerlere teselli olan..

Ey emellere son, arzulara dahi son gaye;
Sözün bende hoş tadı, hoşça açısı bulunan..

Ey tahkik aleminin kabesi, safa kıblesi;
Ey gaybın arafatları, ey alnı nurlu olan..

Sana geldik, zatımız mülkünde seni bıraktık;
Sen ahiretle, dünyada tüm tasarrufu olan..

Sen olmasan, olmazdık; ben olmasam sen olmazdın;
Ben oldum biz olduk; hakikattır bilinmez olan..

Ancak sensin, kasdımız izzette ve zenginlikte;
Fakrı da sende saydık, ama fakrdir olmaz olan..

**Abdülkerim CEYLİ**

Nasıl dilersen öyle tasarruf et zamanda;
Sen Mevlasın biz dahi kullarız varlığında..

Bu kılıcı da düşmanların boynunda sıyır;
Kılıcın çeliktir;sözü geçer düşmanlarda..

İster bağışla, istersen tut cimrilik olmaz;
Arzun kadar da yaparsın cömertlik babında..

Yakınlık saadetini verdiğin yakınlaşır;
Şekavete attığında kalır uzaklarda..

Dilediğine arzularını yerinde yap;
Dilediğini hakir kıl, eremez murada..

İstersen bağladığın çözülmez düğümü çöz;
Çözdüğünü de bağlarsan, kalır bağlarında..

Sakın, hükümdeki cezadan hiç korkmayasın;
Başkası yoktu ki, hepsi kılıcın altında..

Melekut senindir, mülkün dahi sultanısın;
Ceberut da senindir, hep saadet katında..

Sonra, arş-ı mecid sana aziz bir mekandır;
Belli edersin, etmezsin de kürsü katında..

**Abdülkerim CEYLİ**

Hayretime de hayret ettim, neden diye;
Vehmim de şaştı, onun hayretinde diye..

Bu şaşkınlığı hiç bilemedim nedendir;
Kalbimin cehli onun ilmimi ki diye..

Cehl dersem, onu tam yalanlamış olurum;
İlim dersem kal ehli olan nerde diye..

**Abdülkerim CEYLİ**

ZAT TECELLİGAHI

Esen yellerle gelen ZAT için sende tat vardır;
Onun dışında kalan ise, tümden parçalardır..

Temiz tecellidir, vasfedenin vasfından da;
Onda bir şey yok, ne itibar ne izafet vardır..

Güneş gibi açılır kapanır, vasfı yıldızlar;
Yok gibi, hükmen onun için isbat vardır..

Karanlıktır; onda sabah, onda şafak aransa;
Yerine gelmeyince, yolcularda şaşma vardır.

Onu kasd ederek nice deliller yola düştü;
Şimalleri unuttu, onda şaşırmaca vardır..

Gizli yoldur, ne resmi vardır ne de alameti;
Ona varmak zordur, koruyan yücelikler vardır..

Onun için yol karışıktır, öğretene de zor;
Onun ötesinde mefhum sırra duraklar vardır..

Katıksız oluşundan akıl ona yol bulamaz;
Hiç katılamaz, fikir için kokusuzluk vardır..

Ne hidayet ateşine yollarda bir işaret;
Ne de takva için yol gösteren aydınlık vardır..

Öyle yollardır ki, başında deliller koyulur;
Orada, ne yaşama ne de ölmeleri vardır..

Vasıfları oldu, izzet denizinde boğulmak;
Hiç vefa yoktur, onun özünde ölüler vardır..

Onun nihayeti için de yol bulunamaz;
İsimle, sıfatla da bu zatta yücelik vardır..

**Abdülkerim CEYLİ**